

tager, at af de nogenlunde større Byer er der ikke en eneste, der mere har Vedtægten af 1871 — saa gaar det paa den Maade, at Initiativet kommer fra selve Byen, fra Politimesteren og fra Byraadet; de udarbejde en Vedtægt, der gaar til Amtmanden; den bliver saa med hans Betænkning og med Forespørgsel om, hvorvidt han kan approbere den, sendt til Justitsministeriet, og Forholdet der er det, at Justitsministeriet ikke undersøger andet, end hvorvidt de foreslaaede Bestemmelser overhovedet kunne være vedtægtsmæssige, idet man kan være temmelig sikker paa, at kunne de høre hjemme i Vedtægten, vil det ogsaa være fornuftige Bestemmelser, da det ellers vil gaa ud over selve Byens Borgere, hvis de blive stadfæstede. Naar Justitsministeriet gør Indvendinger, er det kun, fordi der, hvad der stundom kan hænde, i Politivedtægten indflyder Bestemmelser, som efter deres hele Karakter ikke høre hjemme i Politivedtægter, men andetsteds, f. Eks. i Sundhedsvedtægter eller Bygningsvedtægter. De Politivedtægter, der gives i Købstæderne, ere saaledes helt igennem og i alt væsentligt et Udtryk for, hvad de paagældende Byers Kommunalbestyrelser ønske. Selvfølgelig gælder dette endnu i langt højere Grad paa Landet. Forholdet er nemlig det, at paa Landet behøves der ikke Vedtægter; det beror alene paa Amsraadet, om der skal være en Vedtægt. Er der et Spørgsmaal oppe derom; foranlediget af vedkommende Politimester eller Sogneraad, har Amsraadet at indhente Erklæring fra Politimesteren og fra Sogneraadet og kan saa derefter gøre sin Indstilling til Amtmanden; efter denne Indstilling kan der med Justitsministeriets Samtykke da udfærdiges en Vedtægt. Dette vil med andre Ord sige, at der kan ingen Vedtægt komme, uden at Amsraadet vil, og ikke af andet Indhold, end Amsraadet vil. Noget andet er det, at Justitsministeriet kan sige: Ja, men det Indhold kan Vedtægten ikke have; enten maa I renoncere paa at faa en Vedtægt eller ogsaa maa der foretages denne Forandring. Saa-danne Bestemmelser komme imidlertid selvfølgelig ikke frem fra Justitsministeriet, uden at der er Grund dertil. Man kan

altsaa sige saa meget for Landets Vedkommende, at hvad Amsraadet bliver enigt om, det vil, forudsat at det er noget, der hører hjemme i Politivedtægten, ogsaa altid komme til at staa i Politivedtægten og blive stadfæstet. Naar man altsaa her vil fastslaa disse Bestemmelser ved Lov, saa betyder det i Virkeligheden, at man fratager de paagældende Kommuneraad, som tillige ere dem, der have at forvalte Vejene, den Myndighed, de tidligere have haft med Hensyn til at træffe Bestemmelser om Færdselen. Man borttager den, for saa vidt angaar Cyklefærdselen, og dermed ogsaa til en vis Grad for andre vejfarendes Vedkommende, og det er det, som har forekommet mig og fremdeles forekommer mig, at det er der ikke nogen Grund til. Skulde der være Grund dertil, saa maatte det være, fordi man alligevel kunde anføre Betragtninger, som gjorde det om ikke absolut nødvendigt, saa dog ret naturligt, at man fratog Kommunalbestyrelserne denne Myndighed. I Henvendelsen fra Bestyrelsen for Cyklestiforeningen er der ikke anført anden Grund end den, som for de professionelle Cyklister, som fare omkring over hele Landet, kan have en vis Betydning, at saa længe Forholdet bliver ordnet ved Politivedtægter for de forskellige Kommuner, ere Reglerne forskellige, hvorfor de ikke kendte de Regler, som gælde paa det ene eller det andet Sted. Jeg tror nu ikke, at dette i og for sig har saa stort at sige, thi med de Regler, der ville blive givne om Cyklekørsel, vil der forholdes paa samme Maade, i det mindste i Tidernes Løb, som med Reglerne for ridende og kørende. De fleste af de Regler, der gives, følge for det meste af sig selv, men der kan naturligvis være særlige Bestemmelser, som ere grundede i lokale Forhold, og dem maa Cyklisterne da finde sig i ligesom andre vejfarende. Der findes jo særlige Regler for kørende og for ridende, og endvidere findes der rundt omkring i Købstæderne ikke saa sjældent forskellige Smaabestemmelser for vejfarende om, hvordan man skal forholde sig paa et eller andet Sted, hvor man ikke maa komme, og omkring i Kommunerne er der naturligvis lige saa mange vejfarende, der ikke høre hjemme i Kommunerne, som der findes Cyklister. Denne Grund forekommer mig altsaa ikke